

Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind pachetul legislativ referitor la victimele criminalității, inclusiv o propunere de directivă de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și o propunere de regulament privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă

(2012/C 35/02)

AUTORITATEA EUROPEANĂ PENTRU PROTECȚIA DATELOR,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 16,

având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 7 și 8,

având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾, în special articolul 41 alineatul (2),

ADOPTĂ PREZENTUL AVIZ:

1. INTRODUCERE

1.1. Context

1. La 18 mai 2011, Comisia a adoptat un pachet de instrumente legislative privind protecția victimelor criminalității. Pachetul legislativ cuprinde o propunere de directivă de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității („directiva propusă”) și o propunere de regulament privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă („regulamentul propus”) ⁽³⁾. Ambele propuneri sunt însoțite de o Comunicare a Comisiei privind consolidarea drepturilor victimelor în Uniunea Europeană ⁽⁴⁾.
2. AEPD nu a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, deși inițiativa legislativă a fost inclusă în Inventarul AEPD al priorităților în materie de consultare legislativă ⁽⁵⁾. Prin urmare, prezentul aviz se întemeiază pe articolul 41 alineatul (2) din același regulament. AEPD recomandă introducerea unei trimiteri la prezentul aviz în preambulul instrumentelor adoptate.

1.2. Obiectivele și domeniul de aplicare al pachetului legislativ

3. AEPD salută obiectivele strategice ale pachetului legislativ care, în concordanță cu Programul de la Stockholm și cu planul de acțiune aferent acestuia, constau în consolidarea drepturilor victimelor criminalității și garantarea faptului că nevoia acestora de protecție, sprijin și acces la justiție este respectată ⁽⁶⁾.
4. Directiva propusă este menită să înlocuiască Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale ⁽⁷⁾. Aceasta prevede norme minime comune privind drepturile,

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ COM(2011) 275, respectiv COM(2011) 276.

⁽⁴⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei – Consolidarea drepturilor victimelor în Uniunea Europeană, COM(2011) 274.

⁽⁵⁾ Disponibil pe site-ul AEPD (<http://www.edps.europa.eu>) la secțiunea: Consultation/Priorities.

⁽⁶⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei – Consolidarea drepturilor victimelor în Uniunea Europeană, op. cit., p. 2.

⁽⁷⁾ JO L 82, 22.3.2001, p. 1. Expunerea de motive recunoaște faptul că, deși s-au înregistrat unele progrese în acest domeniu, obiectivele deciziei-cadru nu au fost pe deplin realizate.

sprijinirea și protecția victimelor criminalității. Scopul directivei propuse este, în special, de a garanta că victimele sunt tratate cu respect, că nevoile speciale ale victimelor vulnerabile sunt luate în considerare, că victimele beneficiază de susținere și informații adecvate și că pot să participe în cadrul procedurilor ⁽⁸⁾.

5. Regulamentul propus are ca scop să garanteze că victimelor care beneficiază de o măsură de protecție în materie civilă într-un stat membru li se oferă același nivel de protecție în cazul în care se stabilesc într-un alt stat membru, fără a fi nevoie să urmeze o procedură separată ⁽⁹⁾. Această măsură completează propunerea de directivă privind ordinul european de protecție („inițiativa OEP”), care se referă la recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție adoptate în materie penală. Inițiativa OEP, în legătură cu care AEPD a adoptat un aviz în octombrie 2010 ⁽¹⁰⁾, este discutată în prezent în cadrul Parlamentului European și al Consiliului.

1.3. Scopul prezentului aviz

6. Protecția vieții private și a datelor cu caracter personal joacă un rol fundamental în spațiul de libertate, securitate și justiție, după cum prevede Programul de la Stockholm, în special în contextul cooperării judiciare în materie penală. În octombrie 2010, AEPD a adoptat un aviz privind inițiativa OEP, care sublinia nevoia unui regim coerent de protecție a datelor în legătură cu inițiativele în domeniul cooperării judiciare în materie penală ⁽¹¹⁾. Cu această ocazie, AEPD a subliniat faptul că prelucrarea datelor în domeniul cooperării judiciare în materie penală este caracterizată prin natura deosebit de sensibilă a datelor implicate și prin efectele pe care prelucrarea conexă a datelor ar putea să le aibă asupra persoanelor vizate ⁽¹²⁾. Prin urmare, este necesar să se acorde atenția cuvenită aspectelor referitoare la protecția datelor în legătură cu inițiativele din acest domeniu și să se introducă norme și garanții adecvate în cazul în care este necesar.
7. În opinia AEPD, respectarea vieții private și a datelor cu caracter personal constituie un element esențial al protecției victimelor pe care instrumentele propuse au scopul să o asigure. Prin urmare, prezentul aviz se axează pe aspectele legate de viața privată ale propunerilor și propune idei pentru îmbunătățirea sau consolidarea protecției victimelor.

2. ANALIZA PROPUNERILOR

2.1. Directiva privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității

8. Diferitele dispoziții ale directivei propuse tratează în mod direct sau indirect protecția vieții personale și a datelor ⁽¹³⁾. În general, AEPD salută aceste dispoziții, întrucât au scopul de a proteja viața privată a victimelor. Cu toate acestea, consideră că în unele cazuri standardele de protecție ar putea fi consolidate și clarificate, fără a aduce atingere naturii lor de standarde minime.
9. Observațiile AEPD se vor axa în principal pe aspectele următoare: 1. articolul 23 din directiva propusă privind dreptul la protecția vieții private și relațiile cu mijloacele de comunicare; 2. drepturile victimelor la informare și accesul la propriile date cu caracter personal; și 3. protejarea confidențialității comunicărilor între victimă și serviciile de sprijinire a victimelor. Aceste aspecte vor fi discutate în subsecțiunile următoare.

2.1.1. Protecția vieții private a victimei

10. Principala dispoziție de fond a directivei propuse care se referă la viața privată este articolul 23, intitulat „Dreptul la protecția vieții private”. Articolul 23 alineatul (1) prevede că „statele membre se asigură că

⁽⁸⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei – Consolidarea drepturilor victimelor în Uniunea Europeană, op. cit., p. 8.

⁽⁹⁾ Ibidem.

⁽¹⁰⁾ Avizul AEPD din 5 octombrie 2010 privind ordinul european de protecție și ordinul european de anchetă în materie penală (JO C 355, 29.12.2010, p. 1).

⁽¹¹⁾ Ibidem, a se vedea în special secțiunea II din aviz.

⁽¹²⁾ Ibidem, punctul 1.

⁽¹³⁾ A se vedea, în special, considerentul 22, care recunoaște că protecția vieții private a victimei poate fi un mijloc important de a se evita victimizarea secundară; considerentul 27, care se referă la protecția datelor cu caracter personal de care beneficiază persoanele în conformitate cu Directiva-cadru 2008/977/JAI a Consiliului și Convenția Consiliului Europei 108; articolul 21, care prevede măsuri de evitare a adresării de întrebări inutile victimei privind viața privată și măsuri prin care să se permită derularea audierii fără public; articolul 23, care se referă la dreptul la protecția vieții private și conduita mijloacelor de comunicare.

autoritățile judiciare pot adopta, în cursul procedurilor judiciare, măsurile adecvate pentru a proteja viața privată și imaginile fotografice aparținând victimelor și membrilor familiilor lor”. AEPD are mai multe observații în legătură cu această dispoziție.

11. În primul rând, articolul 23 alineatul (1) nu reglementează dreptul deplin la protecția vieții private a victimelor criminalității. Dispoziția este mult mai limitată ca domeniu de aplicare, întrucât prevede doar competența „autorităților judiciare” de a adopta măsuri de protecție „în cursul procedurilor judiciare”. Cu toate acestea, protecția vieții private nu ar trebui să fie garantată doar „în cursul procedurilor judiciare”, ci și în timpul anchetei și în faza precontencioasă. La nivel mai general, protecția vieții private ar trebui să fie asigurată, atunci când este necesar, încă de la primul contact cu autoritățile competente, precum și după încheierea procedurilor judiciare.
12. În această privință trebuie menționat faptul că mai multe instrumente internaționale au adoptat o abordare mai ambițioasă decât articolul 23 alineatul (1). Recomandarea Rec(2006) 8 a Consiliului Europei privind asistența acordată victimelor infracțiunilor prevede că „statele ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a evita pe cât posibil consecințele asupra vieții private și familiale a victimelor, precum și pentru a proteja datele personale ale victimelor, în special în timpul cercetării și urmăririi penale” (sublinierea noastră) ⁽¹⁴⁾. Dispoziții similare sunt cuprinse în alte instrumente ⁽¹⁵⁾.
13. Ținând seama de cele de mai sus, AEPD recomandă ca la articolul 23 să se adauge un prim alineat care să prevadă la nivel mai general că statele membre garantează pe cât posibil protecția vieții private și a vieții de familie a victimelor, precum și protecția datelor cu caracter personal ale victimelor încă de la primul contact cu autoritățile oficiale și după încheierea procedurii penale. În plus, actualul articol 23 alineatul (1) trebuie modificat pentru a permite autorităților judiciare să adopte măsuri de protecție și „pe parcursul anchetei penale”.
14. În al doilea rând, articolul 23 alineatul (1) nu conține nicio indicație privind conținutul măsurilor specifice care ar putea să fie adoptate de către autoritățile judiciare pentru a proteja dreptul victimei la viața privată. AEPD înțelege intenția de a acorda statelor membre un grad maxim de flexibilitate în această privință. Cu toate acestea, ar putea fi utilă mai multă precizie. Propunerea ar putea să prevadă, în special, o listă de măsuri minime pe care să le poată adopta autoritățile judiciare, în conformitate cu dreptul național, pentru a proteja viața privată a victimei ⁽¹⁶⁾. Aceasta ar putea să cuprindă, de exemplu, următoarele categorii de măsuri:
 - nedivulgarea sau limitarea divulgării informațiilor cu privire la identitatea și adresa victimelor sau membrilor de familie în cazuri corespunzătoare și în anumite condiții (după cum se indică la considerentul 22);
 - ordonarea ștergerii anumitor date confidențiale din dosar sau interzicerea divulgării unor informații specifice;
 - limitarea publicării informațiilor sensibile în hotărârile judecătorești și alte decizii care sunt făcute publice în mod obișnuit.
15. În al treilea rând, articolul 23 nu cuprinde nicio dispoziție care să garanteze confidențialitatea informațiilor aflate în posesia autorităților publice. În această privință, Recomandarea Rec(2006) 8 a Consiliului Europei citată mai sus cuprinde din nou exemple utile. La punctul 11, recomandarea prevede că statele ar trebui să solicite tuturor agențiilor care intră în contact cu victimele să adopte standarde clare prin care să nu se poată divulga unei terțe părți informații primite de la o victimă sau privitoare la aceasta decât în cazul în care victima a consimțit în mod explicit ca această divulgare să fie efectuată sau dacă există o solicitare legală sau o autorizare în acest sens. AEPD solicită legiuitorului să includă o dispoziție similară în directiva propusă.

⁽¹⁴⁾ Punctul 10.8 din Recomandarea Rec(2006) 8 a Consiliului Europei.

⁽¹⁵⁾ A se vedea, de exemplu, Proiectul de Convenție ONU privind justiția și sprijinirea victimelor criminalității și abuzului de putere, articolul 5 alineatul (2) litera (g), articolul 6, articolul 8 alineatul (6) litera (g); Orientările Comitetului de Miniștri privind protecția victimelor actelor de terorism, adoptate la 2 martie 2005, punctul VIII; Orientări în materie de justiție referitoare la copiii victime și martori ai actelor de criminalitate, ECOSOC Res 2005/20, 2005, punctul 8 litera (a) și punctele 26-28.

⁽¹⁶⁾ Aceasta este în conformitate cu abordarea adoptată la articolul 21 privind dreptul la protecție al victimelor vulnerabile în timpul procedurilor penale.

2.1.2. Viața privată și mijloacele de comunicare

16. Alineatul (2) de la articolul 23 prevede că „statele membre încurajează mijloacele de comunicare să adopte măsuri de autoreglementare în vederea protejării vieții private, a integrității personale și a datelor cu caracter personal ale victimei.” Și în această privință propunerea a adoptat o abordare minimalistă, referindu-se doar la instrumentul de autoreglementare.
17. AEPD înțelege motivele care au determinat adoptarea unei atitudini precaute în legătură cu acest subiect și în general este de acord cu abordarea Comisiei. Relația dintre mijloacele de comunicare și viața privată este extrem de delicată și complexă. De asemenea, este un domeniu în care, în limitele stabilite de Carta drepturilor fundamentale a UE și Convenția europeană a drepturilor omului, diferite tradiții ale statelor membre și diferențele culturale dintre acestea ar putea juca un rol important. Această abordare ar părea a fi în concordanță și cu prezentul cadru de protecție a datelor (articolul 9 din Directiva 95/46/CE), care oferă statelor membre o oarecare libertate în legătură cu prelucrarea datelor efectuată în scopuri jurnalistice, artistice sau literare ⁽¹⁷⁾.
18. În ceea ce privește autoreglementarea, AEPD este convinsă că acest instrument poate să joace un rol important în reconcilierea vieții private și a libertății de exprimare. În plus, articolul 23 alineatul (2) reflectă abordarea adoptată de Recomandarea Rec(2006) 8 care prevede, de asemenea, că statele ar trebui să încurajeze mijloacele de comunicare să adopte și să respecte măsuri de autoreglementare în vederea protejării vieții private și a datelor cu caracter personal ale victimelor ⁽¹⁸⁾. Instrumentele de autoreglementare pot să se aplice și în coroborare cu dispozițiile-cadru naționale, însă aceste dispoziții ar trebui să fie compatibile cu jurisprudența CEDO privind articolul 10 din Convenția europeană a drepturilor omului ⁽¹⁹⁾.

2.1.3. Informații specifice și drepturi de acces

19. AEPD ia notă de faptul că articolul 3 din directiva propusă, care se referă la dreptul de a primi informații încă de la primul contact cu o autoritate competentă, nu menționează informațiile privind protecția datelor. Pentru a asigura o protecție adecvată a propriilor date cu caracter personal, victimele ar trebui să primească la momentul oportun informațiile necesare care să le permită să înțeleagă pe deplin cum vor fi prelucrate datele lor cu caracter personal.
20. Prin urmare, AEPD recomandă adăugarea la articolul 3 a unei dispoziții suplimentare care să specifice că victimelor trebuie să li se pună la dispoziție informații privind prelucrarea viitoare a datelor lor cu caracter personal în conformitate cu articolul 10 din Directiva 95/46/CE. În plus, legiuitorul ar putea să aibă în vedere introducerea normelor privind accesul victimelor la propriile date cu caracter personal, menținând în același timp interesele legitime în legătură cu ancheta și urmărirea penală.

2.1.4. Confidențialitatea comunicărilor între victime și serviciile de sprijinire

21. Directiva propusă recunoaște dreptul victimelor criminalității de a beneficia de sprijin din momentul săvârșirii infracțiunii, pe parcursul procedurilor penale și ulterior acestor proceduri, în funcție de nevoile victimelor ⁽²⁰⁾. Anumite categorii de victime, printre care victimele actelor de violență sexuală, ale actelor de violență îndreptate împotriva femeilor, ale infracțiunilor declanșate de ură rasială sau ale altor infracțiuni generate de discriminare, precum și victimele terorismului au adesea nevoie de servicii de asistență specializată ⁽²¹⁾, inclusiv sprijin psihologic. În aceste cazuri, comunicările dintre victimă și

⁽¹⁷⁾ Articolul 9 din Directiva 95/46/CE prevede că statele membre prevăd exonerări și derogări pentru prelucrarea datelor efectuată numai în scopuri jurnalistice, artistice sau literare, care se dovedesc necesare pentru a pune dreptul la viață privată în acord cu normele care reglementează libertatea de exprimare.

⁽¹⁸⁾ Punctul 10.9 din Recomandarea Rec(2006) 8 a Consiliului Europei.

⁽¹⁹⁾ Articolul 10 alineatul (2) din Convenția europeană a drepturilor omului permite doar limitări asupra dreptului la libertatea de exprimare „prevăzute de lege” și „necesare într-o societate democratică” în vederea îndeplinirii unor interese publice specifice și importante (precum securitatea națională, integritatea teritorială, prevenirea infracțiunilor, apărarea ordinii, protecția sănătății și a moralei) sau pentru protecția reputației sau a drepturilor altor persoane. În avizul său din cauza *Satakunnan* (Cauza C-73/07, *Tietosuojaalvautettu* împotriva *Satakunnan Markkinapörssi* și *Satamedia*, Rec., 2008, p. I-9831), avocatul general Kokott a remarcat pe bună dreptate că „[o] aplicare strictă a protecției datelor ar putea restrânge semnificativ libertatea de exprimare. Astfel, ar fi imposibilă în mare măsură practicarea jurnalismului de investigație dacă mass-media ar putea prelucra și publica informații cu caracter personal numai cu acordul persoanei vizate sau după informarea acesteia. Pe de altă parte, este evident că mass-media poate încălca viața privată a particularilor. (17) În consecință, se impune găsirea unui echilibru.” [alineatul (43)].

⁽²⁰⁾ A se vedea considerentul 13 și articolul 7 din directiva propusă.

⁽²¹⁾ Ibidem.

profesioniștii care oferă astfel de servicii de sprijinire ar trebui protejate în mod corespunzător împotriva divulgării. În caz contrar, victima ar putea fi descurajată să comunice liber cu consilierul său. Astfel, AEPD salută cerința de la articolul 7 ca serviciile de sprijinire a victimelor să fie în mod obligatoriu „confidențiale”. Trebuie clarificate însă domeniul de aplicare și consecințele acestei confidențialități.

22. Directiva propusă nu specifică mai ales în ce măsură comunicările victimelor cu furnizorii de servicii de sprijinire ar trebui să fie considerate „privilegiate”, în sensul că divulgarea acestora pe parcursul procedurilor penale este exclusă sau restricționată în alt mod. Această situație ar putea să apară de obicei în cazul în care furnizorul serviciilor de sprijinire este un profesionist din domeniul sănătății supus obligației de păstrare a secretului profesional. Este posibil să existe însă și cazuri în care sprijinul nu este acordat de astfel de profesioniști. În aceste situații, nu este foarte clar dacă victima ar fi protejată împotriva divulgării.
23. Prin urmare, AEPD recomandă să se specifice faptul că victima acestor infracțiuni specifice trebuie să aibă dreptul de a refuza divulgarea, în cadrul oricăror proceduri judiciare sau administrative, a comunicărilor confidențiale cu un furnizor de servicii de sprijinire și că aceste comunicări pot fi divulgate de către un terț doar cu acordul victimei. În mod normal, această posibilitate ar trebui să existe și în cadrul oricăror proceduri penale, fără a aduce atingere intereselor legitime și întemeiate în legătură cu ancheta sau urmărirea penală (cum ar fi colectarea dovezilor indispensabile de către autoritățile judiciare).

2.2. Regulamentul privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă

2.2.1. Aplicabilitatea legislației privind protecția datelor

24. După cum am menționat deja, regulamentul propus completează inițiativa OEP privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie penală. Întrucât regulamentul propus se referă la cooperarea judiciară în materie civilă cu implicații transfrontaliere⁽²²⁾, aplicarea acestuia intră sub incidența fostului prim pilon și, prin urmare, și a Directivei 95/46/CE⁽²³⁾. Situația este diferită în ceea ce privește inițiativa OEP.
25. Prin urmare, AEPD recomandă ca cel puțin în considerentele propunerii să fie introdusă o trimitere la Directiva 95/46/CE care să precizeze că datele cu caracter personal prelucrate conform regulamentului trebuie protejate în conformitate cu legile naționale de aplicare a Directivei 95/46/CE.

2.2.2. Informații ce trebuie furnizate persoanei care reprezintă amenințarea

26. În conformitate cu articolul 5 din regulamentul propus, o parte care dorește să invoce un ordin de protecție într-un alt stat membru furnizează autorităților competente un certificat. Certificatul este eliberat pe baza formularului-standard stabilit în anexa la regulamentul propus. Anexa conține date cu caracter personal, precum identitatea și adresa, atât ale persoanei protejate, cât și ale persoanei care reprezintă amenințarea, precum și o descriere a măsurii de protecție. AEPD recunoaște faptul că datele cu caracter personal cuprinse în certificat în conformitate cu anexa sunt în principiu adecvate, relevante și neexcesive în raport cu scopurile pentru care au fost colectate.
27. Cu toate acestea, din propunere nu reiese suficient de clar ce date cu caracter personal ale persoanei protejate vor fi comunicate persoanei care reprezintă amenințarea, în special în cadrul articolului 13⁽²⁴⁾. În această privință, AEPD consideră că persoana care reprezintă amenințarea ar trebui să primească doar datele cu caracter personal care sunt strict necesare pentru executarea măsurii. În plus, comunicarea respectivă ar trebui să evite pe cât posibil dezvăluirea adresei sau a altor date de contact privind persoana protejată⁽²⁵⁾. Această limitare ar trebui specificată în textul articolului 13.

⁽²²⁾ A se vedea articolul 81 din TFUE, adică fostul articol 65 din Tratatul CE.

⁽²³⁾ Directiva 95/46/CE nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal puse în practică pentru exercitarea activităților din afara domeniului de aplicare a dreptului comunitar, cum ar fi cele prevăzute la titlurile V și VI din Tratatul privind Uniunea Europeană și în niciun caz prelucrărilor care au ca obiect siguranța publică, apărarea, securitatea statului și activitățile statului în domeniul dreptului penal (a se vedea articolul 3 din directivă).

⁽²⁴⁾ Articolul 13 se referă la obligațiile de informare față de persoana care reprezintă amenințarea.

⁽²⁵⁾ A se vedea în această privință Avizul AEPD din 5 octombrie 2010 privind ordinul european de protecție și ordinul european de anchetă în materie penală, op. cit., paragrafele 45-49.

3. CONCLUZII

28. AEPD salută obiectivele strategice ale celor două propuneri analizate și în general împărtășește abordarea Comisiei. Cu toate acestea, consideră că protecția vieții private și a datelor cu caracter personal ale victimelor prevăzută în directiva propusă ar putea fi consolidată și clarificată în unele cazuri.
29. În ceea ce privește directiva propusă privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității, AEPD recomandă legiuitorului următoarele:
- să introducă la articolul 23 o dispoziție generală privind protecția vieții private și a datelor cu caracter personal care să specifice că statele membre garantează pe cât posibil protecția vieții private și a vieții de familie a victimelor și protejează datele cu caracter personal ale victimelor încă de la primul contact cu autoritățile oficiale, pe parcursul procedurilor penale și ulterior acestor proceduri. În plus, actualul articol 23 alineatul (1) ar trebui modificat astfel încât să permită autorităților judiciare să adopte măsuri de protecție și „pe parcursul anchetei penale”;
 - să specifice la articolul 23 alineatul (1) o listă de măsuri minime [conform celor discutate la alineatul (14)] pe care să le poată adopta autoritățile judiciare pentru a proteja viața privată și imaginile fotografice ale victimelor și membrilor familiilor acestora;
 - să prevadă că statele membre solicită tuturor autorităților care intră în contact cu victimele să adopte standarde clare prin care să nu se poată divulga unei terțe părți informații primite de la victimă sau privitoare la aceasta decât în cazul în care victima a consimțit în mod explicit ca această divulgare să fie efectuată sau dacă există o solicitare legală sau o autorizare în acest sens;
 - să introducă la articolul 3 cerința de a pune la dispoziția victimelor informații privind prelucrarea viitoare a datelor cu caracter personal ale acestora în conformitate cu articolul 10 din Directiva 95/46/CE și să aibă în vedere introducerea unor dispoziții specifice privind dreptul de acces la datele cu caracter personal ale acestora;
 - să clarifice domeniul de aplicare a cerinței de confidențialitate impuse serviciilor de sprijinire a victimei în conformitate cu articolul 7, precizând faptul că victima are dreptul de a refuza divulgarea, în cadrul oricăror proceduri judiciare sau administrative, a comunicărilor confidențiale cu un furnizor de servicii de sprijinire și că aceste comunicări pot fi divulgate în principiu de către un terț doar cu acordul victimei [a se vedea în special alineatele (22) și (23)].
30. În ceea ce privește regulamentul propus privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă, AEPD recomandă legiuitorului următoarele:
- să introducă, cel puțin în considerentele propunerii, o trimitere la Directiva 95/46/CE care să precizeze că datele cu caracter personal prelucrate conform regulamentului trebuie protejate în conformitate cu legile naționale de aplicare a Directivei 95/46/CE;
 - să prevadă în mod clar la articolul 13 că persoana care reprezintă amenințarea trebuie să primească doar datele cu caracter personal ale persoanei protejate care sunt strict necesare pentru executarea măsurii. Comunicarea respectivă ar trebui să evite pe cât posibil dezvăluirea adresei sau a altor date de contact privind persoana protejată.

Adoptat la Bruxelles, 17 octombrie 2011.

Giovanni BUTTARELLI
*Adjunctul Autorității Europene pentru Protecția
Datelor*